

மலர்களின் பயன்பாடுகள்

ச. வெங்கிராசன்

இரண்டாமாண்டு முதுகலைப்பட்ட மாணவன், தமிழ்த்துறை அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, வெட்டுக்காடு, சேந்தமங்கலம், நாமக்கல்
DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.13783569>

ஆய்வுக்கருக்கம்

இயற்கையின் கொடையாகக் கருதப்படுவது மலர்கள் ஆகும். பூக்கள் அன்றைய காலம் முதல் இன்றைய காலம் வரை மனிதர்களின் வாழ்வில் எல்லா நிலைகளிலும் இரண்டாக கலந்து விளங்குகிறது. இந்த மலர்களில் வெறும் வாசனைக்காக மட்டும் சில மலர்கள் மருத்துவத்திற்குச் சில பயன்படுகிறது. நம்மை காக்கும் தெய்வத்திற்கு நாள்தோறும் மாலையாக மலர்களையே அணிவிக்கின்றனர். இதனை நோக்கும் போது பூக்கள் யிகவும் அவசியமானதாகவே உள்ளது. மனிதனுடைய பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை பூக்கள் பல்வேறு காலகட்டத்திலும் பயன்படுகின்றது. காலை, உச்சி, மாலை, இரவு என ஒரு நாளில் பல காலங்களில் சாத்தும் மலர்கள் உள்ளன என்பதை இக்கட்டுரையில் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

முன்னுரை

தாவர இனங்கள் பூவுள்ள தாவரம் பூவில்லாத் தாவரம் என இரு வகைப்படும். பூக்கும் தாவரங்கள் பூக்கும் நிலையில் நின்று ரீடாமல் காய்த்து கணி கொடுப்பவை மனம் என்பது பூக்களுக்கே உரித்தான முக்கிய தன்மையாகும்.

பூக்களில் எந்தெந்த பூக்கள் மருத்துவ குணம் உடைய பூக்கள் எந்த நோய்களுக்கு இப்பூக்கள் பயன்படும் போன்றவற்றை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையில் நோக்கமாகும்.

மலர் பூவினுடைய பல்வேறு வாழ்வியல் பயன்களைக் கருதி பண்டைய தமிழர்கள் மலர் செடிகளை வளர்த்தனர்.

தாழிகளில் மலர்க்கெடி கொடிகள் வளர்க்கக்கூடிய வழுக்கம் இன்றும் இருந்து வருகின்றது. மலர் கொடிதல், மலர்மாலை தொடுத்தல், மலர் வீற்றல், வாசனைதிரவியங்கள் போன்ற பல கலைகள் மலர் சார்ந்து இருக்கின்றன. பூக்கள் இறை வழிபாட்டில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை ஆகும். மருத்துவ குணம் உள்ள பூக்கள் ஆயுர் வேதத்திலும் சித்த மருத்துவத்திலும் பலவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

மலர் கொடிதல்

பூக்கள் மரம், செடி, கொடி, பூத்துக் குலுங்குவதுடன் முற்றுப்பெற்று விடுவதில்லை. மக்களுடைய வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளுடன் பெரிதும் பொருந்தி இருக்கின்றது.

நீர்ப்புவான நெய்தல், குவளை போன்ற மலர்களைத் தழுமயாடையாகவும் அருப்பு, மூல்தல போன்ற மலர்களைத் தலையின் சூடுவதற்காகவும் சிலர் விர்ப்பனை செய்வதற்காகவும் பறிக்கின்றனர். சிறுமிகள் மலர் பறித்து கடற்கரையில் பொழ்மை செய்து விளையாடும் காட்சியை,

“சிறுவி நாடில் தேன் நோய் ஒள்ளினர்
நேரிழை மகளிர் வார் மணை இழைத்த
வண்டற் பாவை வன முலை மற்றத்து
ஒண் பொறிச் சணங்கின் ஜது படத் தாாய்”

- (நற். 191)

என நற்றினை பாடல் கூறுகின்றது.

தலைநாட் பூத்த பொன்னினர் வேங்கை ஶலையார் இடையில் எழப் பூசல்’ என்பதை, அப்பூசல் கேட்டு வேங்கை மரம் சாய்ந்து இருக்கும் மகளிர் எளிதாக அதில் உள்ள பூக்களைப் பறித்துக் கொள்வர்.

மலர் விற்றல்

“துய்தலை இதழ பைங்கருக் கத்திப்பொடு
பித்திகை வீரவ மலர் கொள்ளிரோ என
வண்டு சூற் வட்டியன் தீர்த்தருஷ்
தண்டலை உழவர் தனி மட்மகள்”

- (நற்.97)

என்ற பாடல் வரி குன்றத்தில் வாழுக்கூடிய
குறயகள் வேங்கை பூவினை பறித்துச்
செல்கின்றாள் என்பதை கூறுகிறது.

தாமரை, ஆம்பல், பீத்திகம், குருத்துபேள்ளர்
மலர்களை வட்டியில் வைத்து வீர்ப்பனை
செய்வதையும், சிலர் பூக்களை மாலைகளாகத்
தொடுத்தும் வீர்ப்பதற்கு எடுத்துச் செல்வர்
என்பதையும் காண முடிகிறது.

உழவர் இளமகள் ஒருந்தீபூக்கூடையோடு
வீதியில் பூ வீர்கும் காட்சியை இப்பாடல்
காட்சிப்படுத்துகிறது.

மலர் அணிகள்

பெண்கள் காதிர்கு குழையாகவும்
கைக்கு வளையலாகவும் தங்களை அழுகு
செய்து கொள்ள மலர்களைப் பயன்
படுத்துகின்றனர். பார்ப்பன பெண்கள்
காட்டில் உள்ள மூல்லையின் இதழ் வீரித்த
பூக்களை சூடி மகிழ்ந்தனர் என்பதை,

“கான மூல்லை கயவாய் அலரி
பார்ப்பன மகளிர் கார் புறத்தனியீ”

- (நற்.321)

என்ற வரி உணர்த்துகின்றன.

“சிறுவி மூல்லைத் தண்கமழ் அலரி
தானும் சூட்டினன் இளையரும் மலைத்தனர்”

- (நற்.361)

என்பதில் ஆடவரும் தங்களின் ஒப்பனைக்காக
பூச்சுடி மகிழ்ந்தனர் என்பதை இதன் வழி
அறியலாம்.

அழகிய புதிய குவனை மலரை காதில்
குழையாக அணிந்துள்ள காட்சியை,

“குவனைக் குழைக்காதின் கோலச் செல்லின்
இவள் செர்க்கி நான்கு வீழி படைத்தான்”

- (பரி.11)

என்ற பரிபாடலடி காட்சிப்படுத்துகின்றன.

காலையில் அணிவிக்கும் பூக்கள்

மல்லிகை, எருக்கு, தளவும், தாமரை,
அலரி ஆகியவை காலையில் பூசனைக்கு
சிறந்தபூக்கள் ஆகும். அதிலும் நந்தியாவர்த்தம்
மிகச்சிறந்தது ஆகும்.

உச்சியில் அணிவிக்கும் பூக்கள்

பெரண்ணுமத்தை புலிருக்க கொன்றை,
வெள்ளை, பாதிரி, மந்தாரை, கொன்றை,
தும்பை ஆகியவை நண்பகல் பூசணிக்கு
உகந்தலை ஆகும்.

மாலையில் அணிவிக்கும் பூக்கள்

மல்லிகை, மூல்லை, செண்பகம்,
தொழுந்து, சிறுசெண்பகம் ஆகியவை மாலை
பூசனைக்கு உகந்தலையாகும்.

ஏனைய காலங்களில் அணிவிக்கும் பூக்கள்

புன்னைவெள்ளெருக்கு, செண்பகம்பாதிரி,
அலரி, செந்தாமரை ஆகியவை பொதுவாக
எல்லா காலத்திலும் பூசனைக்கு உரியவை
ஆகும்.

பூக்களின் மருத்துவ பயன்கள்

மருத்துவப் பயனுடைய பூக்கள்
ஆயுர்வேதத்திலும் சித்த மருத்துவத்திலும் பலவாக
காணப்படுகின்றன. பூக்கள் கண்ணுக்கு
கருத்து தரும் வீருந்தளிப்பதோடு உடலுக்கும்
உறுதி அளிப்பவையாகும். உடலுக்கு வலிமை
ஊட்டுவதின்மூலம் உயிரைபாதுகாப்பாகவை
ஆகும்.

ஆய்பல்

ஆய்பல் மருத்துவ குணம் கொண்டதாகும்.
இது உடல் சூடு, நீரழிவு, சிறுநீர் எரிச்சல்
மற்றும் கண் நோய்க்கு சிறந்த மருந்தாக
பயன்படுவது தெரிய வருகிறது.

ஆய்கர

ஆவாரைப் பூத்திருக்க சாவாரை கண்டதுண்டோர்
என்ற பழமெருமீயினை அறியலாம். ஆவாரம்

பூ உயிர் காக்கும் மருந்தாகும். மூலநோய் உள்ளவர்கள் இந்தப் பூவை சுத்தம் செய்து வெயிலில் உலர்த்தி இதனுடன் அருகம்புல் வேறையும் சேர்த்து இடுத்துப் பொடி செய்து சிறிது நெய்யுடன் கலந்து நாள்தோறும் சாப்பிட்டால் உள் மூலமும், வெளி மூலமும் குணமடையும் என இரா.பூபதி குறிப்பிடுகின்றார்.

கருவிளை

கருவிளையின் இலை, வேர்மற்றும் விதை, முதலியலை மருத்துவ குணம் கொண்டவை இது வாந்தி பேதி தும்மல் ஆகியவர்களை குணப்படுத்தும்.

பூவைப்பூ

பூவைப் பூ நிறைய மருத்துவப் பயன்களைக் கொண்டதாகும். இதன் வேறை காய வைத்து தேங்காய் எண்ணெயில் காய்ச்சி தலையில் தடவி வர முடி வலுவடைந்து கொட்டுவது நின்று விடும்.

பாத்ரி

பாத்ரியின் வேர், காய், பூ ஆகியவை மருத்துவப் பயன் நிறைந்தவை. பாத்ரின் மலர்ந்த பூவை சிறிது நேரம் மண்பானையில் போட்டுப் பின்னர் அதில் குடிநீரை உணர்ந்து வைத்தால் நீர் சுவையாக இருக்கும்.

மூல்வை

மூல்வைப்பூ மருத்துவ குணங்களை கொண்டுள்ளது. மூல்வைப் பூவை தலையில் சூடிக்கொண்டு அதன் மனத்தை முகர்ந்தாலே, மன வியாதிகள் நீங்கி, மனத் தெளிவு உண்டாகும். இந்த பூவின் சாறைப் பீழிந்து மூக்கில் விட தலைவலி போகும். இந்த சாந்தை மூன்று துளிகள் கண்களில் விட்டு வர கண் பார்வை குறைபாடு நீங்கும்.

தாமரை

செந்தாமரை, வெண் தாமரை ஆகிய இருவகை தாமரை மலர்களில், வெண்தாமரையே அதிக அளவில் மருத்துவத்திற்கு பயன்படுகிறது. தாமரைப்பூ, அதிமதுமாற், நெல்லிக்காய், மருதாணி இலை ஆகியவற்றை சம அளவு எடுத்து பால்லிட்டு அரைத்து, ஒரு லிட்டர் தேவுகாய் எண்ணெயில் காய்ச்சி வைத்து வடித்து, தைலத்தை தீனழும் தலையில் பூசி வர இளநரை மறையும், கூந்தல் உதிர்வது நின்றுவிடும். நீண்ட நாட்கள் ஆரோக்கியமாக வாழ தாமரைப் பூ மருந்தாகப் பயன்படுகிறது. வெண்தாமரை மற்றும் செந்தாமரை இரண்டு முனைக்கும் நன்மை உண்டாக்கும்.

நொச்சி

நொச்சி மரத்திலிருந்து கிடைக்கும் பூ. இதனின் இலை மருத்துவக் குணம் உடையவை. நொச்சி பூவை நிழலில் உலர்த்தி, இடுத்துப் பொடி செய்து, சலித்து எடுத்து, பன்னிர், பனங்கற்கண்டு சேர்த்து சிறிதனவு அருந்துவதால் ரத்த பேதி குறையும்.

இவ்வாறு பூக்கள் மருத்துவ
குணங்களைக் கொண்டுள்ளன.

முழுவரை

பூக்கள் ஓவ்வொருவரின் வாழ்விலும் எந்தெந்த இடங்களில் பயன்களை பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஐந்தீணை பெயர்களும் புறத்தீணைகளின் துறைகளும் பூக்கள் பெயரிலே இடம் பெற்றுள்ளன. இத்தகைய பூக்களின் பயன்பாட்டை இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகிறது.

துகண நூற்பட்டியல்

1. சுப்பிரமணியன் ச.வே., - சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை (தொகுதி 3) புறநானூறு மணிவகசகர் பதிப்பகம், 31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, முதற்பதிப்பு - 21 சூன் 2010.

2. நாகராஜன்.வி.முனைவர் (உ.ஆ)- சங்க இலக்கியம் பத்துப்பாட்டு நியுசெஞ்சரி புக் ஹவஸ்(பி)லீட், 41-இ, சிட்கோ இண்டஸ்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
3. பூபதி.இரா- மலர்களும்மருத்துவபயன்களும் காளிள்வரி பதிப்பகம், 2, வடக்கு உஸ்மான் சாலை, முதல்மாடி, தி.நகர், சென்னை - 600 017. முதற்பதிப்பு - 2010.